

Тържествата

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
ЧЕТВЪРТЪК
29 МАЙ
1969
ГОД. XXVI
Бр. 64
(2576)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

През ударната петнадесетдневка

На денонощно поливане!

Ако специалистите в Поликраище бяха изпълнили по-добре задълженията си... ★ Час по-скоро да се разшири фронтът на напояването ★ Да се пристъпи към денонощна работа

Сушата обхваща застрашително всички райони на окръга. Падналите в отделни места и незначителни по количество валежи не могат да успокоят никого. От вода се нуждаят сега всички култури без изключение. За разлика от миналата година сега водохранилищата са пълни. Но... не във всички стопанства е осъзната все още достатъчно добре необходимостта да се използват докрай по-добрите възможности, като се мобилизират изцяло живата сила и поливателна техника.

Темпът, с който се полива сега, дава основание за тревога. В ТКЗС — Поликраище, където има 39 000 дка пол поливка, досега са полети общо към 7500 дка култури. От тях половината са зеленчуци, тютюн, лющерна и други. Царевича, захарна цвекла, слънчоглед все още не са поливани. Това се оправдава с обстоятелството, че не е имало нощна дюза. Един такъв отговор, разбира се, не може да удоветвори. От 14 000 дка есенници под поливка е подадена вода на около 5500 декара — не достатъчно, при ниска производителност и незадоволително качество на напояване. Единствената причина за това е, че ръководители и специалисти подценили са подготовката.

Поливането на 2000—2200 дка на денонощие е далече под възможностите на ТКЗС — Поликраище, където има много поливна техника, традиции, опитни поливачески кадри и сравнително достатъчно вода. Би могло да се направи препоръка на районните отговорници на Държавна напоятелна система — Павликини с чувството на още по-висока отговорност да разпределят правилно водата между отделните стопанства, по-акратно да изпълняват техните заявки.

В съседното на Поликраище стопанство — Самоводене се полагат доста усилия да се смогне с натрупалата се много работа, да се извършат качествено и навреме неотложните мероприятия в отглеждането на културите. И това е хубаво. Но и тук фронтът на напояването трябва чувствително да се разшири. Да се полват 400—450 дка на ден, да са полети общо досега около 3000 дка култури от 21 000 дка под поливка, това е недостатъчно. Възможностите на стопанството за поливане не са оползотворени напълно. Едносменната работа съвсем не може да отговори на острите нужди от напояване. За есенниците и някои други култури трябва да се

премине към денонощна работа. Необходимо е и в Поликраище, и в Самоводене да се направи преглед на възможностите за напояване от редовните и допълнителните свободни течачки води с наличната техника и съоръжения. Да се разработи точен график по производствени участъци и бригади и се вземе на всекидневен отчет и контрол напояването. Редно е да се потърсят възможности за стимулиране на това изключително важно и решаващо мероприятие за изпълнението на плана в селскостопанското производство.

Генчо МУСИНСКИ

Шлосеро-монтажорите Борис Илиев и Радко Бонев от Елдепо — Горна Оряховица старателно ремонтират охлаждащата система на вентилаторната уредба на локомотив 42.11.

Пусковите обекти — в определените срокове!

Критерият за работата на строителите

Настъпиха едни от най-усилените дни за великотърновските строители, дни през които се решава съдбата на редица нови и реконструирани се промишлени обекти. Разбрали добре своята

отговорност за навременното предаване на новите производствени мощности, отзовади се на призива — до края на май всички пускови обекти да влязат в график — редица бригади преминали на удължен работен ден и полагат много усилия за напълно използване на работното си време.

Първите и насърчителни плодове от напрежението през текущия месец са вече налице. Изграждането на Завода за запомнящи устройства и Хлебозавода край Велико Търново е вече по график. Но колкото и да са радостни тези факти, те не са достатъчни и не бива да действат демобилизиращо на строителните колективи, защото главният критерий за работата на всички строители е предаването на пусковите обекти в определените срокове. Това изискване сега се стремят да осъществят монтажниците и строителите, към него следва да се стремят и инвеститорите. Но често по тяхна вина, наглед за твърде обикновени неща, се забавя изпълнението на задачите. За Хлебозавода например не са доставени два от необходимите кантари, не е довършено боядисването на машините. Като прибавим и незавършените пътища и тротоари и др., вижда се, че все още има пречки за окончателното предаване на обекта.

В момента се работи ритмично по монтажа на глобелните елементи, на производствения корпус за Завода за запомнящи устройства, за което най-голям дял имат монтажниците, дошли от Стара Загора. Добре се работи и на останалите подобности. Обаче досегашният ритмичен ход на строително-монтажните работи може да бъде нарушен, защото инвеститорът не е осигурил някои проектосметни документи, отнасящи се предимно за вътрешните инсталации на главния корпус и др. А достигнат един път, графикът не бива да бъде нарушен от никого.

Макар и частично, някои от изоставашите работи по разширението на ДИП „В. Мавриков“ и „В. Левски“ пораждат тревога. По нареждане на инвеститора в помещението за киселиноустойчивост на ДИП „В. Левски“ се разкрива варовата мазилка и се подменя с циментова замазка. Специализираният район не е довършил още асфалтовата изолация на монолитната част на главния корпус.

От по-друг характер са сла-

Мястото и ролята на Отечествения фронт в социалното управление на страната

Съвещание на окръжния актив във връзка с новите насоки на работата в Отечествения фронт • За масово въвеждане на трудещите се в цялостното управление на страната • Нова организация на възпитателната работа

Разширеното заседание на Националния съвет на Отечествения фронт, състояло се на 12 май т. г. в София, в работата на което взеха участие членовете на Политбюро на ЦК на БКП начело с другаря Тодор Живков, първите секретари на окръжните комитети на БКП, ръководители на обществени орга-

низации, творчески съюзи и други, обсъди преустройството на работата на Отечествения фронт в съответствие с решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП. Във връзка с това на 27 май в Дома на народната армия във Велико Търново беше свикано съвещание с партийния, отечественофронтския, дружбения, комсомолския актив. На него присъстваха и членът на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, секретарят на Националния съвет на Отечествения фронт Ангел Шишков, секретарите на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев и Димитър Петров, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров и други ръководители на окръга.

Председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов откри съвещанието. Доклад за мястото и ролята на Отечествения фронт в системата на социалното управление на страната изнесе другарят Йордан Костов. Беше подчертано, че по своята същност новите задачи пред отечественофронтските организации се свеждат до вземане на мерки за засилване на общественото-политическите функции на Отечествения фронт, за обогатяване съдържанието на неговата дейност и въвеждане на такива изменения във формите, стила и методите на работа, с които ще се преодолеят тенденциите на подражание на партийната работа. Проследи се огромната роля на Отечествения фронт от момента на създаването му в борбата против монархо-фашистката диктатура, реакцията и войната, ролята му за сплотяване на всички прогресивни слоеве на народа и насочване на силите му към социалистическото преустройство на Родината.

След Априлския пленум през 1956 година, спомогнал много за преодоляване на погрешното схващане за сливане на задачите на Отечествения фронт с тези на народните съвети, каза докладчикът, беше отбелязан нов етап в развитието му.

С особена вещина Юлският пленум на ЦК на БКП през 1968 година начерта конкретна програма за преустройство на отечественофронтската работа в съответствие със социалистическата класова структура на нашето общество, в съответствие със задачите по възпитанието на трудещите се. Другарят Костов подробно разясни формулировката, залегнала в решенията на Юлския пленум за приравняване на Отечествения фронт от организация в движението и от движението в организацията. Това бежеле качество нов етап в живота и развитието на Отечествения фронт и открива широки възможности за масови форми на дейност сред цялото население, за участието му в социалното управление, чрез предварително обсъждане на законопроекти и общепостановления, чрез контрол

върху дейността на предприятия, учреждения и организации, работещи по културно-битови, благоустройствени, социално-културни въпроси, чрез новото решение за право на контрол над изразходването на средствата от самооблагането.

Другарят Костов се спря обстойно в доклада на новия подход при организиране на идеинополитическата работа от Отечествения фронт. Той отбеляза добрия опит в това отношение, придобит в досегашната работа. Така например в разнообразните просветни форми близо 60 000 отечественофронтски са били обучавани. С особено интерес през настоящата учебна година са по-срещани тематичните вечери, вечерите на въпросите и отговорите, викторините и други разнообразни форми, които занаят ще бъдат масово използвани.

Бяха очерчани задачите и околностите на повишаване ролята на Отечествения фронт в развитието на социалистическата демокрация, около спазване на социалистическата законност и повишаване ролята на другарските съдици, народния контрол.

На съвещанието бяха разяснени мерките, които е наобязал Окръжният комитет на БКП във връзка с осъществяването на задачите, произтичащи от решенията на Юлския пленум. Те предвиждат подробно и творческо разглеждане на решенията на разширеното заседание на Националния съвет на Отечествения фронт на общински и градски съвещания на активите, които ще започнат тия дни, и чрез разнообразни форми сред всички трудещи се.

По проблемите и новите задачи на отечественофронтската работа на съвещанието говориха председателят на Градския комитет на Отечествения фронт във Велико Търново Радка Ангелова, председателите на общинските комитети на Отечествения фронт в Долна Оряховица Иван Хаджиянванов и в Сухиндол Петър Драганчев, полковник К. Павлески, председател на кварталния комитет във Велико Търново и др.

С особено задоволство др. Ангел Шишков отбеляза творческото, задълбочено вглеждане в новите задачи, продължило още на това съвещание, единодушно то одобрение от страна на активна на Великотърновски окръг и изрази увереността на Националния съвет на Отечествения фронт, че окръжната отечественофронтска организация успешно ще поеме по новия път, ще отговори с работата си на новите изисквания.

Накрая др. Костов обобщи изказванията и отговори на повдигнатите въпроси. И той още веднаж изрази увереността на Окръжния комитет на БКП, че със съвместните усилия на комунистични, дружбени членове, комсомолци и многобройния отечественофронтски актив новите задачи пред Отечествения фронт ще бъдат изпълнявани с чест.

ТЪРЖЕСТВАТА НА ТАСЛАДЖА

ТЪРЖЕСТВЕННОТО ЧЕСТВУВАНЕ ДЕНЯ НА БОТЕВ И ЗАГИНАЛИТЕ В БОРБАТА ПРОТИВ ОСМАНОСКОТО РОБСТВО, ФАШИЗМА И КАПИТАЛИЗМА, ОТЕЧЕСТВЕНАТА ВОЙНА И 25-ТА ГОДИШНИНА ОТ ГЕРОИЧНАТА БИТКА НА ГОРНООРЯХОВСКИЯ ПАРТИЗАНСКИ ОТРЯД В МЕСТНОСТТА ТАСЛАДЖА ЩЕ СТАНЕ НА 1 ЮНИ (НЕДЕЛЯ) 1969 ГОДИНА ОТ 10.00 ЧАСА • ОКРЪЖЕН ПИОНЕРСКИ СЪБОР „ДИМИТРОВЦИ МЛАДИ, НА СЛАВНИ БАЩИ СИНОВЕ“ И СРЕДНОШКОЛСКИ СЪБОР „С УСТРЕМА НА СЕПТЕМВРИ“ • ЗВЕЗДООБРАЗНА „ШАФЕТА НА СВОБОДАТА“ • ПЕТЛЪЧОВ ПОХОД „ПО ПЪТИЩАТА НА ГОРНООРЯХОВСКИЯ ПАРТИЗАНСКИ ОТРЯД“ • ВЪЗПРОИЗВЕЖДАНЕ ЕПИЗОДИ ОТ БИТКАТА

Само няколко дни ни делат от започването на традиционните възпоменателни тържества на Тасладжа по случай 25-годишнината от героичната битка на Горнооряховския партизански отряд. По време на тържествата ще се състоят вторият средношколски събор „С устрема на Септември“ и шестият окръжен пионерски събор „Димитровци млади, на славни бащи синове“, посветени на 25-годишнината от социалистическата революция в България. Тези две прояви, организирани от окръжната комсомолска организация, ще се превърнат в ярка демонстрация на родолюбивите чувства на младото поколение.

Шестият окръжен пионерски събор ще се проведе на 30, 31 май и 1 юни на местността Тасладжа. В него ще участвуват 3000 пионери и пионерки от окръжната пионерска организация. Днес делегатските групи тръгват към мястото на сбора по четири основни пътя: I път — Свишов — Хаджидимитрово — Павел — Страхилово — Полски Тръмбеш — Оловец — Виноград — Лозен; II път — Павликини — Полски Тръмбеш — Оловец — Виноград — Лозен; III път — Елена — Златарица — Горско Ново село — Джулюница — Страхилово — Горски Сеновец; IV път — Велико Търново — Горна Оряховица — Драганово

— Сушица. Утре ще се състои тържественият пионерски сбор, на който ще се отчете дейността на окръжната пионерска организация по изпълнение на Обещанието пред Окръжния комитет на Партията в чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас и участието на пионерите в операция „Българска слава“ и Четвъртата Димитровска експедиция. В събота специализираните отряди ще участвуват във военни игри „25 години Тасладжа помни“, пионерите ще се срещнат с активни борци против капитализма и фашизма и ще преминат в тържествен марш, на който ще се направи преглед на песента на специализираните отряди. В чест на Шестия окръжен пионерски събор се организира звездообразна „Шафета на свободата“ със старт в Свишов, Овча могила, Коеви, Бала черква, Мишморков хан, Майско.

Вторият средношколски събор „С устрема на Септември“ ще се състои на 31 май и 1 юни. Над 1500 средношколци, представители на всички политически гимназии, техникуми и професионални училища в окръга, ще участвуват в тържествената проверка по случай 25-годишнината от битката на Горнооряховския партизански отряд. 2 юни — Деня на Ботев и на загиналите в борбата против османското иго, капитализма и

фашизма и в Отечествената война. Ще рапортуват пред Окръжния комитет на БКП за извършеното от средношколските комсомолски организации и дружества в чест на юбилея и ще отчетат резултатите от воденото окръжно съревнувание „С устрема на Септември“. От Четвъртата Димитровска експедиция и 25-лчовия средношколски поход „По пътищата на Родината“. В събота привечер средношколците ще се срещнат с живи участници в битката, а в неделя при тържествена обстановка ще засядат 27 борови дръвчета в памет на 26-те загинали партизани. В основата на едно от тези борчета ще бъде закопано Заветанието до средношколците, които ще чествуват 50-годишнината от социалистическата революция.

В чест на 25-годишнината от битката на Горнооряховския партизански отряд на Тасладжа се организира и окръжен петлъчов поход „По пътищата на Горнооряховския партизански отряд“, с маршрути на петте пътя: I път — Клифарово — Плаково — Ведчево — Пчелище — Мерданя — Добри дял — Козаревец — Бреговица — Чапаево; II път — Константин — Елена — Златарица — Горско Ново село — Джулюница — Бреговица — Страхилово; III път — Дебелец — Велико Търново — Горна Оряховица — Долна Оряховица — Писарево — Върбица — Бреговица — Чапаево; IV път — Павликини — Бяла черква — Михалици — Мусина — Русалия — Ресен — Поликраище — Янтра — Драганово — Сушица — Горски Сеновец; V път — Свишов — Царевец — Павел — Страхилово — Полски Тръмбеш — Оловец — Лозен — Камен. Участниците в похода тръгват днес, 29 май.

Участниците в „Шафетата на свободата“, петлъчовия поход и пионерския сбор, заедно с хиляди трудещи се от окръга, ще вземат участие в тържествената замя-проверка на 1 юни и ще наблюдават възпроизвеждането на битката.

ОЩЕ СЕДЕМ МЕДАЛА

Със златни медали от заключителния конкурс се завършиха и ансамбълът „Синер войвода“ от Горна Оряховица, женският народен хор при ансамбъла, както и народният оркестър при ансамбъла „Синер войвода“. Със златен медал бяха отличени и народният оркестър при Оловцово училище и с. Виноград, както и ансамбълът за народни песни при Пионерския дом в Горна Оряховица.

Със сребърен медал бе удостоен оркестърът към ансамбъла за народни песни при Пионерския дом в Горна Оряховица. Бронзов медал получи женският народен хор при Бонбонена фабрика в Горна Оряховица.

Равносметката от представяне то на окръга в заключителния конкурс на народните хорове, певческите групи, ансамбли и оркестри, в този форум на певческото и инструментално народно изкуство, е блестяща: осемте наши представителни състава завоюваха 6 златни, 1 сребърен и 1 бронзов медал, като и осемте колектива са удостоени с почетното звание „Лауреат на Третия републикански фестивал и спартакиада“.

СЕСИЯ НА ГНС — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Вчера в салона на Профсъюзния дом на културата се състоя съвместна сесия на Градския народен съвет и пленума на Градския комитет на Комсомола — Велико Търново. Сесията изслуша доклад от секретаря на изпълкома на Градския народен съвет Петър Деков, в който бяха застъпени проблемите за възпитанието и отгледа на младежите, привличането на комсомолците в масовия спорт и туризъм и участието на младежите и девойките в управлението. Изнесен бе и докладът от постоянната комисия по въпросите на физкултурата, спорта и туризма. Бяха направени редица изказвания и предложения.

ПРЕДРОЧНО

В Завода за телфери електроизготвятели — Велико Търново все повече се разраба надпроектираната на 25-годишнината на социалистическата революция. Благодарение на положителните оценки, дадени на 27 май колективът на предприемачите изпълнява производствената програма за петмесечното.

В целия редица са отличени: на Министърството на машиностроението — Борис Базиков, специалният състав за най-добър строител в завода — Янко Янков, — строителът Илия Кънев и др. Търновец на завода е младежката бригада на Митко Матево.

Е. МАМЕВОВА

ЗАГИНА, ЗА ДА ЖИВЕЕ ВЕЧНО

ПО СЛУЧАЙ 25 ГОДИНИ ОТ ГЕРОИЧНАТА СМЪРТ НА
ДИМКА КАРАИВАНОВА (СЕВДА), ПЪРВАТА ЖЕРТВА В
ЕПИЧНАТА БИТКА НА ТАСЛАДЖА

По пътя, очертан от Ленин

Навършиха се 50 години от Първия конгрес на Българската комунистическа партия. Това е крупно събитие в историята на Партията, на нашата страна. На този конгрес революционната марксистка партия на територията на днешна България направи решителна крачка по пътя на своята боевизация.

Решително влияние за превръщането на нашата Партия в идеите на Ленинизма оказва Великата октомврийска социалистическа революция. Органът на Партията „Работнически вестник“ пише: „От 7 ноември руската революция минава в здрави, надеждни ръце... Руският самостоителен пролетариат, носителят на мира, своята бодата и братството, приветствуват с гореща радост.“

Здравото начало за тръгване на Партията по ленински път постави XXII-ят конгрес на БРСДП (т. с.), който се превърна в Първия конгрес на Българската комунистическа партия, която тя се преименува. Историческото значение на Първия конгрес се състои в това, че той откри нов етап в нейното развитие и изграждане като Партия от нов ленински тип.

Конгресът прие единотипен изработен от Централния комитет на Партията и обсъден широко от партийните организации Програмна декларация — важен революционен документ.

Един от основните моменти в приетата от конгреса Програмна декларация беше възприемането на ленинското учение за империализма, че в условията на този висш стадий на капитализма светът като цяло е узрял за революция. Както подчертава по-късно Георги Димитров, Партията „възприе пролетарската революция не вече като цел, а като близка задача, обективните условия за която са вече узрели и разрешението на която зависи от подготовката на субективния фактор, т. е. главно от готовността и способността на самата партия да бъде организатор и водач на пролетарската революция.“

Това, че Партията възприе основните ленински положения за оценката на империализма, за социалистическата революция, за диктатурата на пролетариата, за средствата и формите на революционна борба за събиране на капиталистическото господство бележи и решителния похват в нейното развитие.

Затова Първият конгрес на Партията заема особено място в нейната история. Опреля се здраво на приетите от него ленински принципи, прилагайки ги умело, Партията, преминала през многобройни изпитания, изведе българския народ на очертания от Ленин път за построяването на социализма.

Днес, когато под ръководството на Партията създаваме материално-техническите условия за наализане в ерата на комунизма, ние с признателност си спомняме за историческия Първи конгрес на БКП, открял пътя на светлото бъдеще.

Димка дойде в отряда заедно с пролетта. Млада и хубава като цветята в гората през месец май. Но щастие да се порадва на отряда, заради който сигурно много поща не беше спала. Умира с романтичните представи за партизанския живот.

Димка се влюбва в съпротипителното движение още като ученичка в гимназията във Велико Търново. През 1942 година става членка на РМС. Свързва се с прогресивни младежи, а по-късно поддържа връзка с първите партизани. Събира храна и пари за тях, разнася нелегална литература, участва в срещи, организира от РМС. През 1943 г. заминава за София, за да продължи образованието си в училището за медицински сестри. Тя обща хуманната лекарска професия и мечтае да посвети живота си на хората.

В Горнооряховския партизански отряд дойде на 11 май 1944 г. с ясно съзнание за отговорността, която е поела в гърдите си. Тя знаеше, че ще бъде по-лесно с подготовката си като медицинска сестра. И още в първите дни на своя нов живот се зове да учи партизаните как да оказват първа медицинска помощ.

Участвувала в една от последните успешни акции, Димка се чувствуваше много щастлива. Но политиката успя да влезе в джипите на отряда.

Беше 29 май. Настъпваше за лез. Над дърветата бавно се спускаше злат. Дори в тези къси часове на деня гората сякаш не искаше да заспи. Птичният хор тълпо не замлъкваше. Почу мракът постепенно се събъждаше и скоро щеше да бъде тръп от отиването до извора. Беше запознато — група от трима партизани да отидем за вода. Както винаги, Димка искаше и сега да дойде с нас. Колко радостна беше, когато получи разрешение от командира.

Тя беше в отряда само от 15-16 дни, но напълно вече бе усвоила правилата на партизанския живот: никакъв говор по време на движение, да се стъпва така, че да не се чуят стъпки под краката, разстоянието един от друг да бъде 5-6 крачки, мязерките за вода да не се удрят една в друга, оръжието да е винаги готово за стрелба.

Тук трябва да кажа, че ние вътрешно хайдушкото правило: два пъти за вода на едно и също място не се ходи. Тръгнахме по познатите пътеки към извора. Димка беше както обикновено весела. Не знам защо тоя път безпричинно я захаляваше ме потискаше. Няколко мраморно предчувствие се промъкваше бавно у мен, но не помислях да го призная дори пред себе си.

Имах вече едногодишен опит, на много неща ме беше научил трудният живот. Много засади сме откривали или избягвали. Но никогато дотогава не бяхме имали случай жандармерията или полицията да прави засади толкова дълбоко в гората. Като открили местото за вода, макар и вече в края на деня, жандармеристите сега решили да ни дочакат.

Спазвайки правилата на партизанската борба, ние посветихме охрана на около десет метра и започнахме да пълним вода и да се мием. Димка се радваше като дете в плескаше краснота си. Не бяха минали и 5-6 минути, откъдето сякохме в дерето, и се раздале страшният сигнал — „Полиция!“ Всичко стана внезапно и бързо. Започна бясна стрелба. Като им отпърхихме, ние отстъпвахме към вътрешността на гората. Погледях към Димка. Нейното лице се беше променило. Нямах я усмивката. Твърдост и вода се четеше в очите ѝ. Тя стрелаше и прибягваше. Въпреки заповедта, не остави маневрите с водата. Мислеше за другарите си, вървеше, че отново ще ги види. С нея отстъпвахме в една посока. Като се прикривахме един друг със стрелба, ние по степенно навлязохме навътре в гората. Жандармерията ни следваше и настъпваше от няколко сараи.

При една от приближките откъс от автомат прониза Димка. Разбрах, че е тежко ранена и с пълнокомско жакет до нея. Кръвта ѝ обилно течеше. Час по-скоро трябва да окажа по-мощ. Стреляйки, аз я подкрепях за едно започнах да се изтегляме. Това ставаше мъчително бавно. Почуствавах нуждата да спечеля няколко минути в да спрем, за да проверя къде е раната ѝ да я превържа. Но врагът папираше, куршумите ни сякаш наоколо. Така ми бе мъчно, че един човек умира в моите ръце. Мигновено ми дойде идея, каквато при други обстоятелства едва ли би се родила. Закачих пламката от високо над нас

и залегнахме в страни зад няколко по-дебели дървета.

Здрачът все още позволяваше да се виждат очертанията на предмети и хора в гората. Отгънат на противника се съсредоточи високо над нас — по шалката. Над нас се сипеа като дъжд листа и клони. Хвърчаха кори от обелените дървета. Това ми даде възможност да се обърна към Димка и да я попитам как се чувства, ще може ли с моя помощ да се придвижи още малко назад. Тя ме гледаше с угаснал поглед, като се опитваше да се усмихне, сякаш искаше да каже, че ще продължим борбата. Куршумите злобно се забиваха в околните дървета. Димка губеше последни сили. Моляше ме да я оставя и да се спасявам, да отида с нея. В то ва време разстоянието между нас и жандармерията намаляваше. С последни усилия, почти носейки Димка, започнах да отстъпвам. С всяка измината крачка признаците на живот я напускаха. Сърцето ми болезнено се свиваше при мисълта, че вече нищо не мога да направя, че е загубена последната надежда. Това живи и весело до преди час лице сега ме гледаше безмълвно. То бе бледо, строго.

В гората изведнъж бе настъпила тишина. Опази страшно тишина, която звъни в ушите и не можеш да разбереш тихо ли е наистина или само така ти се струва. В главата някакъв тревожен и неуловим смърд, който не можеш да събереш и оформиш, досадно ме измъчваше. Ето че тишината също така внезапно свърши. Отново затрещяха изстрелите. Този път още по-близко. Поверих пулса на Димка. Никакъв признак на живот. Смертта беше настъпила. Сякаш се събуди от сън.

Сега вече знаех какво да правя. Простих се с Димка и яросът ми започнах да стрелам с мисълта, че отстъпвам за неизживяната ѝ младост, за всички ония болки и страдания, през които преминаваше нашият героичен народ.

Върнах се в отряда. Командирът организира група и заедно с тях отидохме да вземем Димка, за да не позволим врагът да се гаври с нея. Пристигнахме твърде късно. Жандармеристите я бяха открили в Стражица.

Така загина една героична българка, за да живее вечно.

Полд. Стефан И. МОЛЛОВ
бивш командир на Горнооряховската партизанска чета.

Завършва третият випуск на ВПИ „Братя Кирил и Методий“. За трети път пътищата на най-малките деца гоза ще се кръстосат с чистия път на децата. Между тях, никак незабелязано и тихо, ще бъде и Мария Дамасова. Упоритият ѝ четингодишен труд я нареди сред най-добри те на випуска. Безценните нощи и възлениата пред изпитието се остават само приятен спомен. Сега започва най-трудното — да се учат и възпитават децата...

ДАП „Пътнически автотранспорт“ — клон Велико Търново И МА

вакантни места за шофьори на автобуси и лежи таксиметрови коли, за кондуктори и билетопроверители за автобусите на клона.

Постъпване веднага.
Справка: „Личен състав“, тел. 27-54.

Споменът за Велико Търново не угасва

Мария Яковлевна Есина е известна на читателите на вестника „Борба“. Тя е от гр. Улан Удэ — Бурятска АССР. Преди 12 години като туристка посети Велико Търново, възлюбил го и много се впечатли от него.

Есина тогава бе бригадир на бригадата, бореца се за звание „Бригада за комунистически труд“, съставена само от жени, които работят в дървообработващия цех на Вагоподокомотивния завод в Улан Удэ.

Със своята организация и труд бригадата на Есина се прославя. Тя даваше най-много по количество и високо по качество продукция. Коллективът беше образцов пример на живот и взаимомошество. Всяка членка на бригадата с изминала помощ завършваха задочно средно, а сетне мнозинството и висше образование.

Със своя пример бригадата на Есина учеше целия трудов колектив от завода в движението за комунистически труд и заводът е на едно от честните места в СССР.

Партийното ръководство на града даде висока оценка на политическата и трудовата работа на бригадата и в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция всички членове на бригадата бяха назначени на отговорна ръководна работа.

Есина не забравя Велико Търново в чест на Първия май тя изпрати най-сърдечен поздрав на нашата Родина и нашия град и пожела висок дух и силна любов у всички граждани към този свещен кът на Родната къя.

Тя ни пише за големи патриотични работнически колектив на техния завод, особено за един от неговите, в който е работил един от заштитниците на остров Дамански, загинал в боя през март, на име Петров. С талото си той закрил дулото на вражеското оръжие.

„Нашият другар Петров беше 19-годишен. Заштитник на Родната, той знаеше, че заминава всички младежи и девойки на негова закрила, младостта на своята Родина...“

По време на изборите през март Есина е била председател на изборителна комисия. До 14 часа всички избиратели са дали гласа си с голямо въздушевание. Есина прави изводи от резултатите за голямата любов на съветските хора, на своите трудови съграждани към своята родина, готови във всяко време, във всяка минута да се поставят на разположение на родната и възкликва: „Майко, Родино! Ние няма да позволим врагът да те обиди! Нима!“

Дочко КУЦАРОВ

СКЪПИ ГОСТИ

Повече от година курсистите от пета група при Вишата партийна школа и пионери от района на Бебровската община поддържат тесни приятелски връзки. За Деня на солунските първоучители пионери срещнаха скъпи гости. В навечерието на празника в Беброво пристигна автобус с курсисти — българи и чужденци. Сред тях бяха Мамалю Торе от Мали, Игнасио Арагон от Латинска Америка, Жозе де Силва от Португалия, Гвиней и Фарид Джабур от Ливан. Гостите участваха в тържественото събиране, посветено на славянските просветители, а след това имаха среща с пионерите от Чакали.

Придружени от зам.-председателя на Окръжното ръководство на БЗНС Иван Иванов, от секретаря на Общинския партийен комитет Никола Топалов и от председателя на общинския народен съвет Иван Ширков, при речен събитие бяха топло посрещнати на украсения площад в Костел. Гости, пионери, комсомолци и трудеши се участваха в тържественото събиране за славянската писменост. За епохалното дело на Кирил и Методий говори учителката Мария Пеева. Гостите бяха приветствувани от секретаря на партийната организация в Костел Георги Доланчиев. След това бе изнесена богата литературномюзикална програма. След речта гостите посетиха Елена и се запознаха с историческите и културните ценности на този буден балкански град.

Четата отново потегли през гората в източна посока, след това зави на юг, с цел да премине през нивата и като пресече пътеката за Стражица, да навлезе в друга гора. След като напусна гората, започна придвижването по един дърво между нивите.

Залегнали — извика Павел, едновременно откривайки огън по противника, усетихме засада. Залегайки, откряхме огън и останалите. От всички страни по партизанската верига се изсипа ураган от огън от автомати, картечни и пушки. Дърето при нас риваше добре четата. Но противникът държеше пред нас в страни височините и бреговете. Напред трудно можеше да се пробие. Партизаните навлязоха навътре в гората. Командуваният реши да прекратят деня в храсталците.

Вече четвърти ден каквеката води на различен места бой с превъзхождащ противник. Непрекоснованият запас от храна се привършва. На ден партизаните ядяха по 3 булки захар и 2 лъжици свинска мас. Към 10 часа на 2 юни 1944 година те пристигнаха последните запаса. Някъде на запад започнаха да се чуват гласове, които повече и повече се усмиваха. Ясно бе. Претърсват гората. Командуваният реши четата да остане на място, като се маскира добре с готовност за действие. Полицианти, жандармеристи и войници викаха и ругаеха, като че ли с това си даваха кураж. Уточняваха се задачите от ротините и взводните командири. Обръщаше се внимателно по ве

Генерал-майор Константин Станчев (Бойко)

Железният Юмрук на Партията

Битката на Тасладжа

(Продължение от бр. 63)

По команда на Павел в началото пътежком през жатата, а после в колона по един, приведени, партизаните изминаха половината от разстоянието между блокираната гора. Партизаните бяха доволни, че се измъкнаха блягополучно от гората. Милчо и Камен тихо си шепнеха, като уточняваха правия път за бързо навлизане в Дряновските гори, когато силен дъжд, карчен и пушечен огън от западна посока прорва нощната тишина. Четата залегна и откри огън. Отново се завързва жестока битка. Опитите да се отблъсне противника бяха безуспешни.

Четата се придвижи 20-30 метра и отново бе прикована от огъня на противника. Предната охрана се бе вклинила в противника, бавно се придвижваше напред и се откъсваше от четата. Павел даде команда за залпов огън и придвижване на четата, за да използвават успеха на предната охрана.

Противникът имаше голямо превъзходство със своето автоматично оръжие и четата бе принудена да се оттегли. Когато четата навлезе в гората, се установи, че партизаните от предната охрана Милчо, Камен и Владо са се откъснали. След малко на запад започна отново силна автоматична стрелба. Без да се бави, четата потегли на северозапад по посока към Камен. След напускане на гората партизаните се движеха в колона по един по черен път, който минаваше през жатата. Вървяха на водени, готови за стрелба. Когато изминаха 30-40 метра от гората, върху партизаните се изсипа силен автоматичен огън. Четата се развърна във верига. Бай Коста за белзата залегнал войник под едно дърво и откри огън по него. Считайки, че го е убил, той започна да се оттегля. Точно в този момент войникът се съвзе от зше метаването, което е получил от удара на куршума по каската, примерва се и ранява смъртоносно бай Коста в гърба. Той направи няколко крачки и олюлявайки се, падна на земята. Дяно и Тишко направиха опит да го извлекат към гората, но не успяха. Противникът откри силен огън по тях и те се върнаха в гората.

Четата отново потегли през гората в източна посока, след това зави на юг, с цел да премине през нивата и като пресече пътеката за Стражица, да навлезе в друга гора. След като напусна гората, започна придвижването по един дърво между нивите.

Залегнали — извика Павел, едновременно откривайки огън по противника, усетихме засада. Залегайки, откряхме огън и останалите. От всички страни по партизанската верига се изсипа ураган от огън от автомати, картечни и пушки. Дърето при нас риваше добре четата. Но противникът държеше пред нас в страни височините и бреговете. Напред трудно можеше да се пробие. Партизаните навлязоха навътре в гората. Командуваният реши да прекратят деня в храсталците.

Вече четвърти ден каквеката води на различен места бой с превъзхождащ противник. Непрекоснованият запас от храна се привършва. На ден партизаните ядяха по 3 булки захар и 2 лъжици свинска мас. Към 10 часа на 2 юни 1944 година те пристигнаха последните запаса. Някъде на запад започнаха да се чуват гласове, които повече и повече се усмиваха. Ясно бе. Претърсват гората. Командуваният реши четата да остане на място, като се маскира добре с готовност за действие. Полицианти, жандармеристи и войници викаха и ругаеха, като че ли с това си даваха кураж. Уточняваха се задачите от ротините и взводните командири. Обръщаше се внимателно по ве

ригата за шателно претърсване.

Партизаните бяха залегнали, добре прикрити, готови за бой. Пред четата бяха командирът и Дяно (командир на отделение). Противникът мина съвсем близо до партизанската верига, но не я забеляза. Партизаните, станали дъх, стиснали здраво оръжието, наблюдаваха всяка крачка, всяко движение на врага. След 10-15 минути някъде изблизо се завързва престрелка, която не продължи много.

Деня прекараха с повисше настроение и обмисляне на планове за свързване с отряда Сметнаха, че след като претърсваха гората, ще вдигнат блокадата. Но към 17 часа отново взеха да се чуват същите гласове от западна посока. Претърсваха втори път гората. Когато противниковата верига наближи, четата започна да отстъпва, за да печели време до здрачаване.

Противникът настъпваше. Повече не можеше да се отстъпва пред него. Командуваният реши да спре оттеглянето. Четата зае позиция, замаскира се добре и зачака противника. Те сметнаха, че не ще бъдат забелязани, а ако бъдат открити, да бъдат изненадано врага. Противникът се придвижваше бавно, претърсвайки всяко кътче. Там, където не можеше да се види, отделни жандармеристи пъляха и разтръскаха шумата.

След 5 минути противниковата верига беше вече на 10-15 метра пред четата. Пред Павел и Дяноко пропъляваше войник, явява се и дясно от него — жандармерист и полицай. Войникът забеляза партизаните. Павел и Дяноко му дадоха знак да не откъсва огън, но той започна да се приближава.

— По настъпващата противник, огън! — прогърмя командата на Павел. Залповият огън от партизанската верига изненада врага. Войникът, жандармеристът и полицаят бяха тежко ранени и започнаха да реват като ранени звероове. Завързва се за четвърти път през това денонощие жестока битка. Този път четата действуваше по-активно. Няколко залпа по изненадани противник дадоха възможност четата да се вдигне и атакувайки противниковата верига, да мине в тила му. Противникът започна да се съвзема от изненадата и да прегрупира силите си. Четата се оттегляше навътре в гората с бой. На една полянка Павел и Тишко останаха да прикриват оттеглянето. Командуваният на четата пое Дяноко.

Павел извади своята граната и я постави вясно, хва на карабината ѝ се прицели в посоката, откъдето идваше преследващият го противник. Същото направи и Тишко. Когато противникът се показа на поляната, Павел и Тишко откриха огън. Повалиха се двама жандармеристи. Врагът зае позиция в окръжнината на гората и откри силен огън. Павел и Тишко не отстъпваха, а продължаваха да водят бой. Наблизо до Павел падна граната, той я грабна и изхвърчи обратно. Когато граната тукна пролетниковата верига, силен гръм разтръсна гората. Павел и Тишко се спогледаха радостни. Отново противникът се съвзе и започна да стреля. Наблизо до тях избухна граната, но я двамата осетанаха незабележително. Павел подаде знак на Тишко да се изтегли, а той остана сам. В този момент отново падна до Павел противниковата граната, но не се взрива. Павел помисли малко, грабна гранатата и точно замъкваше да я хвърли, силен трясък отново раздразни гората. Ръката на Павел хвърля заедно с бомбата. Той падна по очта в веднага, подтирайки се на ръката, останала до лявтия, оляпната ръка започна да стреля с пистолета по противника. Врагът, разбрал, че има работа с упорит партизанин, започва да обхожда. Кръвта на Павел ятчиеше бързо от откъснатата ръка и от другата раня. Време за губене нямаше. Може жив да попадне. Той си спомни за партизанската клетва, за своята мисла

майка и за близките дни, когато Родината ще бъде свободна. Захапа пистолета и отново гръм разтръсна гората.

Тишко се бе оттеглил на 20 метра зал Павел и продължаваше да води бой. Той разбра, че Павел загина. Не беше необходимо повече да се задържа. Противникът не смееше и след загиването на Павел да се вдигне.

Тишко настъпва четата за пътния. Той съобщил за боя и героичната смърт на Павел. Партизаните стиснаха здраво юмруци.

С бърз ход четата премина гората и потегли през нивата, в южна посока към пътеката за Стражица. Напред вървеше командирът на отделието Дяноко. Визапан автоматичен огън прорва горската тишина. Партизаните също откриха огън. Вражески куршум прониза Дяноко. Партизаните нямаха възможност да вземат Дяноко и започнаха да се изтеглят назад. Настъпна тишина, а след малко се чу единичен изстрел на пистолет. Беше ясно. Тежко ранен, Дяноко туря край на живота си.

Този ден четата загуби трима свидни наши другари — командира Павел, командира на отделието Дяноко и прекрасния партизанин бай Коста. Четата остана от четир души — Тишко, Райчо, Гинка и Кычо. Трима млади партизани, гоку-що излезли в началото на май 1944 година. Само Тишко бе с по-голям опит и стаж. За командир избраха Тишко.

Групата пропъля през мочурлива местност и се настани в гората южно от стражицката пътека. Тук прекараха следващия ден — 3 юни 1944 година.

Гладът започна да мъчи още повече партизаните. Те не смееха да пият и вода от малките изворища, страхувайки се от поставена отрова. От време на време разклаждаха устата си с някоя слива. Започнаха да търсят костенурки. През този ден намериха три, които заклаха, изхиза кръвта и яйцата, изядоха дробчетата, сърцата и останалото месо сурово без сол. През нощта продължиха пътя на юг през гората, като избягваха да се движат по пътеки и пътища.

Гладът и жаждата, трудният и дълъг път изчерпваха силите. Тишко се качи на едно дърво, за да разузнае къде се намира групата, но се отърва и падна на земята, алдгайки шум. Веднага незадал пред партизанската група започна автоматична стрелба, която се разстила по протежение на километри. Куршумите откръсваха клончета, които падаха върху партизаните. Те разбраха, че напред не може да се върви и се върнаха обратно и прекараха нощта в гората.

Свързва се. Гладът напираше здраво. Групата нямаше нищо за ядене. Започнаха отново да търсят костенурки. Щастие този път бързо се усмива.

Към обед войската започна да претърсва гората. Противникът приближаваше все по-близко и по-близко до групата. След като разбраха, че противниковата верига е голяма, партизаните старяха и започнаха да се оттеглят пред веригата. Скоро стигнаха една рядка гора и навлязоха в нея. Но след малко гората свърши и групата се отзова в жатата. На около 200-300 метра се виждаха войници, блокирали гората. След групата идваше противниковата верига. Какво да се прави? Попаднаха в клещи.

— Другари, друго спасение няма! — каза Тишко — освен да намерим място и се замаскираме, а ако ни открие врагът — да се бием.

— По-добре в бой да загинем, както нашите командири Павел и Дяноко, отколкото да се предадем живи и да се гавят за нас.

Групата зае позиция. Замаскира се добре.

(Следва)

ПЪТ КЪМ ПО-ВИСОКИ УСПЕХИ

РАЗКАЗВА ДИРЕКТОРЪТ НА ДИП „ВАСИЛ МАВРИКОВ“ ИВАН ТРИФОНОВ

В комплексните изследвания — над 1000 работници и 800 машини • Нов, по-прогресивен начин на отчитане и заплащане на труда в предания цех • Монтира се съветска автоматична тъкачна техника • Старите професии изчезват една по една • Палетизацията — предстояща задача • Нашата цел е: ДИП „Васил Мавриков“ — образцово предприятие.

Въпросите за усъвършенстване организацията на производството, труда и управлението стоят в центъра на вниманието на ръководството на ДИП „В. Мавриков“ — Велико Търново. Предприятието едно от първите извърши комплексни изследвания — обхванати бяха над хиляда работници и осемстотин машини.

Въз основа на резултатите от комплексните изследвания бе извършен критичен анализ и бе приета програма за нова организация на производството и труда. От набелязаните 23 мероприятия през първия етап изгълнихме 17 с икономически ефект 15 500 лева.

За втория етап са предвидени няколко мероприятия, по-важно от които е доставката на лабораторна апаратура марка „Устер“ за обзавеждане на заводската лаборатория. В резултат на по-правилното контролиране на качеството и осигуряването на навременна и точна информация, от измърванията на физико-механичните качества на полуфабрикатите ще се реализира икономически ефект над 10 000 лева. Предвижда се и доставяне на машини за ремонт на бърда.

Във връзка с подобряване организацията на производството и труда в предания цех бригадите преминаха на нов, по-прогресивен начин на отчитане и заплащане на труда. По-рано петте бригади в дадена смяна в

ринтовата зала бяха на колективно заплащане; това ставаше причина да не се уплътняват добре предачните машини, тъй като бригадите разчитаха една на друга. Сега всяка бригада внимателно следи машините да се освобождават бързо от голямата продукция и да се зареждат за по-малко от 4—5 минути. Това влияе върху излизането на плана, защото всяка бригада получава своето възнаграждение според вложените усилия.

В цеха стриктно се прилага апаратурата система за последователно захранване на производствените процеси от едни и същи машини. Така се осигурява бързо отстраняване на пропуски в качеството, пълно се захранват машините и по проеходи на производството не се допускат престои за полуфабрикати. Изследванията и анализът разкриха, че „тъсно място“ е предпреленето. Това наложи ние да не каже доставката на още филер на — предпрелачна машина за по-фини прежди, с цел да постигнем пълно задоволяване на предачните машини с предпрелди. Сега тази машина се монтира.

Предвид по-нататъшното подобряване организацията на производството на труда, в тъкачния цех се извършва голяма реконструкция, свързана с монтирането на съветска автоматична тъкачна техника. В подготвителния отдел на цеха се монтира

съветска бобинарна машина, осъществява преустройство една скробина машина. Извършено бе строителство за изграждане на тъкачния цех „зъб“ на тъкачната зала, за да се решат правилно въпросите, свързани с разпределението на машините, вътрешния цехов транспорт и монтаж на новите 152 стана. Тази голяма задача сега се решава от наши специалисти. Монтирането на станове и изваждане то на старите машини става по нарочен график.

Даряните в предания цех вече се регарират с целометална чешка гарнитура „Граф“, с което производствеността им се увеличава от 25 до 28 на сто и ед на професия — бяла на четка — изчезва от отрасъла. На дара също така се монтира апарат за спиране при преминаване на метални частици. Това предпазва от аварии скробините струващите вносни машини.

Решаването едновременно въпросите на техническия прогрес и отстраняването „тесните места“ в производството, техническите кадри, въз основа на данните от комплексните изследвания и критичния анализ, полагат успешно усилия за синхронизация на производствените процеси и гарантиране на непрекъснат поточен процес. Почти сме преминали случаите, когато последващи машини да изпадат в престой поради неритмично захранване от предшестващите, което е едно от основните изисквания на поточното производство. В това направление има още какво да се желае, особено в тъкачния цех, където се случва станове да чакат за основни кросна или за вътък.

Критичният анализ разкри и кои изисквания в подобряване условията на труда като намаляване на заплащаността, подобряване на осветлението и на климатичните условия, даването на кафе за поощителни смените, обзавеждането и редната други, които ще бъдат изпълнени съобразно възможностите.

Значително внимание се отделя и продължава да се отделя на заводския транспорт. Конската тяга излязо да заменена с автотранспорт. Големите товари от суровини и полуфабрикати на латат корено подобряване и на вътрешноцеховия транспорт Въведени са транспортни линии за подаване на балките с памук в предания цех и транспортиране на готовата прежда към отдела за експедиция. При скробачните машини са монтирани телферни урелби. В тъкачната зала извозването на готова продукция от станове до отдела за окъчестване се извършва с електромеханични въведени са релиси самонагряващи се колички на лагери и др. Предстои въвеждането на транспортни ленти за придвижване на кросната в тъкачния цех, въвеждането на колички за предаване на преждата от предания цех направо в подготвителния участък на тъкачния цех, като с това рязко ще намалим разходите при транспортирането на продукцията от предания цех в склада и обратно. Комплексните изследвания и критичният анализ ни показаха, че в това направление имаме още много работа, тъй като все още е голям броят на транспортните работници в производствените зали. Пред нашите специалисти стои задачата полуфабрикатите пълно да бъдат обхванати в палети зация и механизмирано транспортване.

В изпълнение на решенията на Четинадесетата окръжна партийна конференция, в нашето предприятие се работи усилено върху подготовката на мероприятия, въз основа на които да се изгради план-програма за нов модел образцово социалистическо предприятие, което да служи за пример както в града и окръга, така и в отрасъла текстил. Дванадесет работни групи са заети в решаването на тази задача. Уверени сме, че под ръководството на заводския партийен комитет, при близката помощ на Окръжния и Градския комитет на Партията, нашият лектив ще съумее да оправдае предявените му изисквания и ще посрещне 25-годишнината на Девети септември с преизпълнен план и обещание по всички показатели.

ДИМИТЪР НИКОЛОВ
директор на ДАП „Пътнически автотранспорт“ — Велико Търново

КОЛСЕРВНА ФАБРИКА „ТРУД“

— ГАРА ДЕБЕЛЕЦ

ТЪРСИ:

1. Помощник огнър — заплащане по тарифна ставка плюс ежемесечни премии до 25 на сто.
2. Работници за сковаване на дървен амбалаж. Постъпване веднага.
3. Записва работнички за предстоящата кампания.

Справка: тел. 2—29—50.

5—1

БОГАТИ ДЕЛНИЦИ

КОИ СА КАНДИДАТИТЕ ЗА ВАЗАТА НА ПОБЕДАТА ОТ СТРОИРАЙОН — СВИЩОВ • ДО СЪБОРА НА ПЪРВЕНЦИТЕ — ПУСКОВИТЕ ОБЕКТИ В СТРОЯ!

Отстранявайки напълно тежките последици от суровата и продължителна зима, асички бригади колективи на Свищовския строирайон се стремят до края на месеца да бъдат в прафик. Наред с напрежението по пусковите обекти, с неотслабващ ритъм продължава изграждането и на онези обекти, които предстои да бъдат завършени през следващите тримесечия на годината. Затова се препрират материалните ресурси и работниците, разработват се оперативни планове, вземат се оптимални решения и се създава по-добра организация на труда на всички строителни обекти. Дял за успешното решаване на тези важни задачи се пада и на социалистическото съревнование, което се разгара под шефството на в. „Борба“.

По-голяма част от условията за съревнование се изпълняват не само от бригадите на Благо Гатев, Георги Борисов, Борис Донеф, Дечиндо Павлов, Слави Петров, Петър Кюрчев, Георги Колев, Иван Славов и Руси Лазаров, които бяха наградени през първия етап с художествено изработения фотос „Николи хан“, но и от много други. През тези месеци строителният профкомитет разгара съревнование с нова сила. Той прие специален план за оказване на помощ при приемането на допълнителните обещания от бригадите, а сред профгруппите бяха разглеждани отделните показатели за спечелване на по-голям брой „Вазы на победата“, които ще се връчват на първенеците при отчитане на резултатите от втория етап — в навечерието на Девети септември 1969 г.

Най-важният пусков обект на района на настоящото тримесечие е Керамичният завод в с. Овча могила, където строители и монтажници са непрекъснато в съревнование, за да изпълнят дадените обещания и спазят пусковия срок. Тук бригадите колективи достигат до 25 отработени дни в месеца, икономисват материали и използват най-добрите машините и съоръженията.

Най-висок процент на изпълнение на трудовите норми е постигнала изкопчикската бригада на Иван Конов, следвана от комплексните бригади на Димитър Радев и на Боян Димитров. Първата бригада работи на подобект „Глиноприемна“, довършва вътрешните пътища, отводни телата площадка и паропровода. Втората извършва работите по тунелните пещи и довършва мазилките на главния корпус. Третата бригада доизкарва каменните сушилници и монтира стоманобетонните прозорци на главния корпус.

На друг пусков обект — „Студентско общежитие“, довършителните работи се изпълняват от три специални бригади, които постигат високо качество на своите работи. Мозайкаджите на Иван Славов постигат 174 на сто средно изпълнение на трудовите си норми, като едновременно довършват мозайките и на пусковия обект жилищен блок № 2 на Химическия комбинат. Младешката бояджийска бригада на Атанас Митров изпънява трудовите си норми 154 на сто, а тази на Димитър Цветков — 132 на сто. Те изпълняват последните метри бояджийски работи също при много добро качество.

Добре работят и други строителни бригади, включени в социалистическото съревнование под шефството на в. „Борба“. Например комплексната бригада на орденосоносца Слави Петров изпълнява трудовите си норми 160 на сто и се отработват по 25 работни дни от всеки работник в месеца. На обектите „Битов комбинат“ и училище „Сакелариевич“ строителите постигнаха отлично качество на кофражите и бетоновите работи. На обектите жилищни блокове „Ралейски“ № 3 и № 6 на Химическия комбинат строителите от бригадата на Стефан Манев постигнаха също отлично качество на кофража, бетона и тухлите зидария.

С още по-голям трудов ентузиазъм се разгара сега социалистическото съревнование в чест на предстоящия Ден на строителя, който тази година ще бъде чествуван в Дряново. На събора на първенците-строители Строирайон — Свищов ще рапортува за предаването на всички пускови обекти за второто тримесечие.

Богати, пълни с трудов героизъм са делниците на свищовските строители!

ДИМИТЪР ЖУЛЕВ

К. БАКЪРДЖИЕВ

Важно за мстоци! летиците!

ДТ „МОТТЕХНИКА“

— ФИ. ИАЛ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ПРЕДЛАГА И ПРОДАВА НА ИЗПЛАЩАНЕ

мотопед „БАЛКАН“ 50 см³ с първоначална вноска 60 лв и 2 години за изплащане,
мотоцикл „БАЛКАН“ 250 см³ — 50 лв. и 30 месеца за изплащане,
мотоцикл „ВЪЗХОД“ 175 см³ — 78 лв. и 2 години за изплащане,
мотоцикл „ИЖ ПЛАНЕТА“ 350 см³ — 100 лв. и 2 години за изплащане,
мотоцикл „М 105“ в брой.
Пролетката се извършва на гара ТРАПЕЗИЦА.
Справки: телефон 64—56. 3—3

ЗГТ „МЕТАЛУРГИЯ“

— ГОРНА ОРЯХОВИЦА

И МА

следните вакантни длъжности:

1. Счетоводители с практика — 3
2. Плановик — 1
3. Диспечер към отдел МТС — 1

Справки: тел. 4—60—71 — главен счетоводител.

3—3

Заговорът против

„Свръзка“

Повестта разказва за подвизите на съветския разузнавач Илия Светлов, прекосяващ операциите на известния фашистки диверсант Ото Скорени за ликвидиране на Сталин. Разказът е чърчил по време на Тегеранската конференция през 1943 година.

151

— Това е добре. Схемата за връзка с нас ще получите утре на гарата. Необходимата сума пари ще ви бъде приведена от Шрейшария. По указание на фюрера, с оглед запазване на пълна тайна, всички участници в тази операция от утре преминават на казармен режим, без връзка с външния свят. Свободни ще бъдете само вие с Ана. Ако се разпространят слухове за операцията, ще бъде ясно от къде излизат. — Шеленберг пак хвърли свиреп поглед на Илия. — Не трябва да се връщате в абвера. На чичо си и на познатите ще кажете, че заминувате на фронта.

В приемната пред кабинета на Шеленберг Ана орещ на Илия с виновна усмивка, сякаш се извиняваше, че му я натрапват за спътничка. Илия веднага навлезе в разговора с дружески тон. Уговориха се за срещата на гарата и Светлов излезе на улицата. Единственото нещо, от което той бе погълнат сега, бе мисълта колкото се може по-бързо да се обочи в Москва за заговора. Но как да извърши това, че да не бъде забелязан от гестаповските шпиони, които го слеяха? Как да даде сигнал на радиста, че това е срочно съобщение?

В къщи състави на малко листче съобщение за своята беседа с Шеленберг, съгласи листчето на дебелина колкото кибритена клечка и го сложи в лъжата си. За да скрие времето си до вечерта, започна да външи на познати, като им съобщаваше, че е получил внезапна заповед да замине на фронта. Най-напред позвъни на Елиза фон Мик.

Елиза го помоли да дойде при нея да се сбогуват. Той й каза, че заповедта е получена внезапно, разполага с малко време и едва ли ще успее. — Елиза се натъжи.

Измина повете от час за телефонни разговори. След обед Светлов постави донесеното в скривалището — на парателите във входа на къщата, където живееше, и излезе на улицата. До един телефонен автомат той спря колата, влезе в будката и набави нужния номер. Не бе успял още да смене ръка от диска, когато почувствува, че някой приближи.

152

— Прощавайте, стрешни номера. Още веднаж ви моля да ме извините за разсеяността — произнесе Илия условната фраза на Довгер, с която бе говорил. Като остави слушалката, той веднага позвъни в къщи Човекът, който стоеше до будката, видя кръкът номер набира. Светлов по моли Амалия да каже на чичо му, че няма да си дойде за вечерта.

Като излезе от будката, Светлов погледна приближилия беша слабичко момче с лице, гъсто осеяно с лунинки. — Илия беше доволен. Младешките не бе успял да види нощ мерц, който набра първия път, а условният сигнал беше да ден. Днес между 8 и 10 часа вечерта радистът ще отнесе съобщението от скривалището. Сега задачата е да се отклонят наблюдението от къщата през това време. Трябва до към единнадесет часа да не се връща в къщи и да наглода ва отстраня. Но къде да отиде дотогава? Най-добре е да отиде да се сбогува с Елиза. Погледна часовника си — беше девет и четвърт. За отиване при Елиза е още рано. Спря се до едно кафе.

В него имаше малко посетители. Няколко стари седяха на чашка кафе от заместител, съсредоточено се възвиза в редовите на вестникарските съобщения за военните действия. Тези омърсени от живота старици се стараеха да четат между гърмеките редове истината за положението на фронта. Настрани от тях някакъв млад човек плащаше на сервитъра. Илия неволно спря погледа си върху него. Сега рядко можеше да се срещне млад човек в цивилни дрехи. Но той стана от масата и с усилие тръгна към вратата, посървайки със съвсем новите си още протежи. Трябваше да кисне в това унило помещение цял час, но друг изход нямаше. Поръча си кафе и нов брой на „Фолксшер беоахтер“.

Когато излезе на улицата, беше вече девет часа. Сядайки в колата, Илия забеляза, че на една от съседните улици е спрял вече познатият му „мерцедес“, а до него се разхожда младешките с лунинките, който стръчеше до телефонната будка. Илия се отправи към дома на Елиза. Оставаше някакъв си половин километър път, когато се раздаде сигнал за тревога. По небето заиграха белите ленти на проекторите, загърмяха зенитните оръдия, чуваха се първите експлозии на бомби. Илия се огледа, „мерцедесът“ беше спрял, а пътуващите с него гестаповци тичаха към най-близкото бомбоубежище.

Като се усмива, Илия тръгна по-нататък; но помисли, че щом прозвучи сигналът за отбой, гестаповците ще се спуснат да го търсят и най-напред, разбира се, ще се втурват у тях. Илия се разтревожи. И там те внезапно ще се натъкнат на Довгер, когато той дойде за съобщението. Трябва да предупреди Довгер. Илия зави колата и потегли за в къщи.

Бомби експлодираха от двете му страни. Колата на Илия се носеше по опустелите улици, патрулите от входовете на къщите отчаяно му махаха с ръце да спре, но той не мислеше за това. Заплахата, която бе надвиснала над свързката му, го бе заставила да забрави за опасността. Пред къщата изскочиха от колата и се спусна към входа. Скривалището беше празно. На стъпото му олекна. Трябваше да се изкача да премине бомбардировката и да отиде при Елиза. реши Илия. Излизайки на улицата, той забеляза, че в разрушената от предишните бомбардировки къща настрани отново бе попаднала бомба. Стената запалително се бе наклонила, достатъчно беше само леко сътресение, за да рухне на улицата. Пред входа на къщата лежеше ранен. Като се огледа внимателно в него, Илия позна Довгер. Той се хвърли към него. Стената, като се олюля, се разсипа на парчета. Прах като пълтя покривка покори развалините и спусна се към тях Илия. Когато прахът се разсея, в оелялата рамка на вратата се показа Илия. Притиснат до парчета, той държеше на ръце Довгер. Бе успял все пак да възкисне свързката изпод палатите камъни.

Илия можа да различи сред бавно разсейващия се прах своята кола, донесе Довгер до нея, настани го на задачата седаяка и се стигна към вратата на квартири. В опустелата къща си поръчаша Матей. Тук сега имаше някаква

ДА НЯМА УЖАСЕНИ И РАЗПЛАКАНИ ДЕТСКИ ОЧИ

По случай 1 юни — Международния ден за защита на децата

„Кълнем се тържествено да се борим непрестанно за създаване на условия, необходими за щастливото и хармонично развитие на нашите деца и на бъдещите поколения“. В името на тази клетва, дадена на учредителния конгрес на Международната демократична федерация на жените, се създаде 1 юни като международен ден за защита на децата.

Последните от Втората световна война предупреждаваха — бъдещето на децата е в опасност! В тази обстановка се роди организираната грижа и решителността за борба в защита на младото поколение. И през 1959 година Организацията на обединените нации прие Декларация за защита правата на децата. Тя е документ, който показва, че общественоста на 20 век осъзнава отговорността си за бъдещето на човечеството, защото утре светът ще бъде такъв, каквито са децата днес.

Един от принципите на Декларацията гласи: „Детето трябва да има възможност да расте и да се развива добре физически, умствено и морално“. За тази цел както на детето, така и на майката, трябва да се осигури специална помощ и закрила. Детето има право на храна, жилище, волю и на съответни медицински грижи.

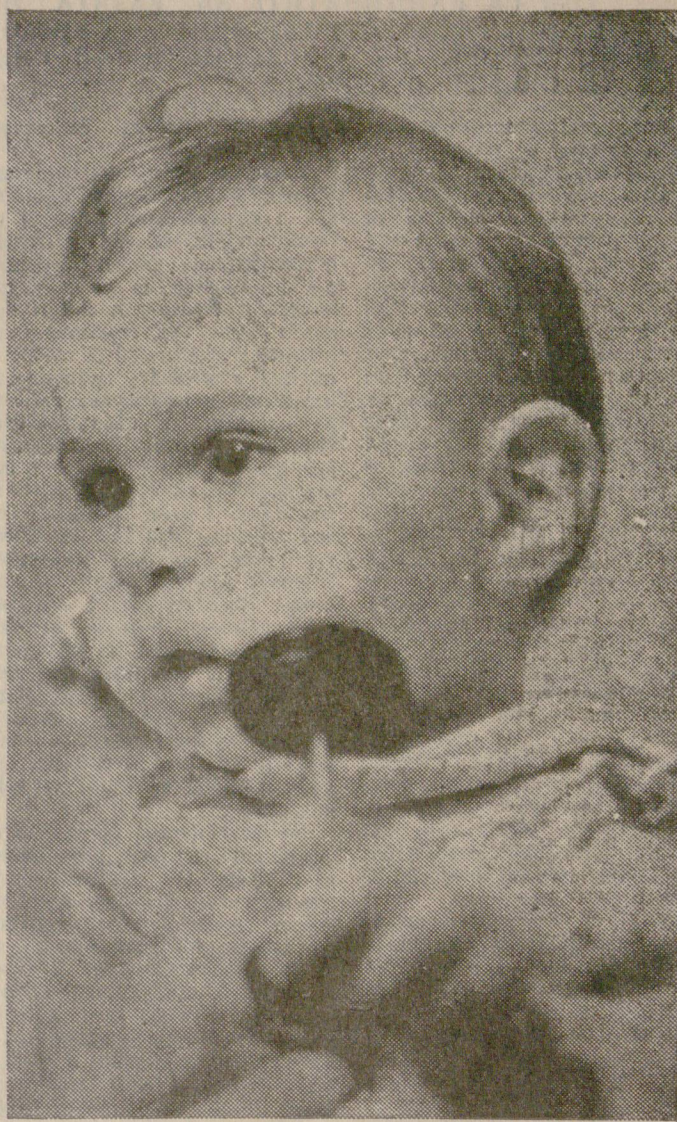
В социалистическа България това не само се прилага, но е гарантирано от закона. У нас децата се раждат в чистите бели стаи на родилните домове. Растат и се възпитават в красиви и слънчеви детски ясли и градини.

В капиталистическия свят 600 милиона деца нямат възможност да се нахранят, облекат и подслонят. Всеки ден 30 хиляди деца умират от глад и епидемични болести. Голямото мнозинство от децата са лишени от всякаква медицинска помощ и грижи. Наружен е там и друг принцип на Декларацията: „Детето не бива да бъде наемано на работа, преди да е достигнало необходимата възраст. В никакъв случай то не трябва да бъде при-

нуждавано или да му се разрешава да върши работа, вредна за здравето му или за възпитанието му, работа, която пречи на неговото физическо, умствено или морално развитие. „В капиталистическия свят, където детето е ограбено, мизерията застава децата от най-ранна възраст да работят във фабриките и заводите, да превиват гръб по плантажите. Така например 16 милиона малолетни в Латинска Америка са наемни работници. Огромните тютюневи плантации в Родезия се обработват предимно от деца. Един милион деца в цивилизована Италия не ходят на училище, защото трябва да помагат за изхранване на семейството, макар че има и друг принцип в Декларацията, който гласи: „Да се създаде необходимите условия за осигуряване безплатно образование и професионално обучение на децата без каквато и да било дискриминация“. Образованието в НР България е задължително за всички деца до 16-годишна възраст и е безплатно от първия клас до получаване на висше образование.

Децата в социалистическите страни и у нас се възпитават в дух на дружба и солидарност с угнетените народи, на ненавист към поробителите и подпалвачите на война. Те се учат да бъдат непримирими към буржоазната идеология, да защитават мира и социалистическата си родина.

Първи юни за нас е светъл и радостен празник, който идва с усмивките на децата, с веселите им игри. Но той не може да бъде само празник докато войната във Виетнам осакатява хиляди невинни етнически деца, докато сянка на война тежи над Ближкия изток, докато съществува капитализмът, лишаващ деца от безгрижния смех и майчини милувки, обричащ ги на мизерия и гладна смърт. Първи юни е и времето, когато ден на борба за защита правата на децата, за да няма по-вече ужасени и разплакани детски очи.

Успехи в детското здравеопазване

Народната власт откри широк път за развитие на детското здравеопазване. Сега в окръга има над 230 специализирани легла в 5 детски отделения и 130 легла в дом „Майка и дете“. Наред с това израснаха и лекарските педиатрични кадри, които през 1968 г. възлизат над 30, като повече от 60 на сто са със специалност.

Основно ръководно звено по детското здравеопазване в окръга е детското отделение при окръжната болница „Д-р Стефан Черкезов“.

Особено радващи успехи отбелязва отделението в последните години. В него се диагностицират на равнището на съвременната педиатрична наука всички заболявания в детската възраст, като се ползват лабораторни и инструментални методи. В поликлиничните звена педиатрите и средните медицински кадри работят по модифициран график, който осигурява близка квалифицирана помощ в поликлиничните кабинети и по домовете. Това прави участъковия педиатър истински домашен лекар.

Важно звено за намаляване на детската смъртност в статистиката е млекоосибирателният пункт към детската консултация. Там ежегодно се събира над 200 литра майчина кърма. В поликлиничните кабинети се осигуряват свободни приеми от консултантите. От 6-7 години работим по почва на ростовете — бригади от специалисти обикалят най-отдалечените села на окръга, където преглеждат

и консултират нуждаещите се деца.

Лекарският колектив, активно подпомаган от средните медицински работници, системно прави проучвания на особеностите на патологията в детската възраст в района на болницата и окръга. Отделението има отчетни данни над 15 научни труда — проучвания в последните медицински списания у нас и в чужбина и участие в двата тома на научните трудове на Окръжната болница.

Уверени в своите сили и възможности, педиатричните кадри във Велико-Търновски окръг ще посрещнат четвъртвековния юбилей на свободата с готовност за изпълнение на сложните задачи, които се поставят пред тях по детското здравеопазване, за изпълнение на 61 постановление, за отглеждането и развитието на здрава, бодрa смяна в наше то сълно Отечество.

Д-р Д. МАРИНОВ
завеждащ „Детско отделение“ — окръжен педиатър

За водачите на моторни превозни средства

От 30 май до 1 юни тази година край с. Стражица в местността Тас ладжа ще се проведат традиционни тържества. Извозването на участниците от окръга ще се организира с моторни превозни средства. Необходимо е превозните средства, които ще извозват участниците, да бъдат напълно технически изправни, проверени от механиците и напълно оборудвани с необходимите принадлежности за превоз на хора.

Определените места за паркиране ще се ползват по райони, както следва:

1. Поляната край с. Николаево — от Свищовски, Павликенски и Полско-Мончовски райони, общинските народни съвети северно от гр. Велико Търново и селата Поликраище, Д. Ореховица, Драганово, Сушица и Камен.
2. Южната страна на Тасладжа — от Еленски район и общинските народни съвети — В. Търново и Горна Ореховица и южните райони от тях.

Паркиране на превозни средства на място, определено за провеждане на тържествата, няма да се разрешава.

На леките автомобили, които превозват гости и близки на загиналите, отделе КАТ ще издаде специални пропуски за излизане до официалната трибуна, след което автомобилите ще се изтеглят на специално място.

Необходимо е ръководителите на търговските организации да разпределят зареждането на павилионите на 1 юни да стане по-рано, с оглед в 6 часа всички превозни средства да бъдат изтеглени. След 6 часа няма да се разрешава движение на моторните превозни средства.

Хр. БАСАРКОВ

Хр. БАСАРКОВ

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 29. V.

17.30 — Новини; 17.40 — „Навук и производство“ — филми на СМПФ; 18.10 — Реклами; 18.15 — „НОТ-69“ — лекция; 18.45 — „Ветеринари разказват“; 19.05 — 25 години българско социалистическо киноизкуство; 19.30 — Първи национален преглед на мултифилми; 19.50 — Лека нощ, де

Исторически композиции в изложбата „Велико Търново“

„Велико Търново“

На първата общобългарска изложба „Велико Търново през погледа на художника“ историческата картина е застъпена в една трета (20) от живописните творби (63) и в почти всички графични творби (30 от 36). Художниците са се ориентирали предимно към народническата линия в историята на Втората българска държава и по-малко към патоса на феодалната и боярската история. Централни места заемат темите Богомили, Ивайло, Патриарх Евтимий, донякъде и Възраждането.

Липсата на документален материал и подложки за епохата е предпоставила художниците на собствените им творчески инвенции. Затова безразлични ни оставят опитите на и. х. Никола Мирчев, Ал. Алексиев, Добри П. Добрев, Добри Добрев, Стилиян Богов, Ив. Петров да възкресят с академична достоверност възможната историческа действителност за войските на Иван Шишман, делото на Патриарх Евтимий или на Васил Левски и Миткалото. Те ни връщат към романтичната реалистика на Васнецов и към живописни задачи, майсторски решени у нас от Н. Павлов, Д. Гудженов и Н. Кожухаров. Театрално ни действуват разкрасените псевдоисторически композиции „Търновска живописна школа“ от Дончо Вълчев (въпреки някои живописни качества) и „Шишман и Десислава“ от Игнат Игнатов.

Много повече изкуство има в няколко значителни по размери и професионално усърдие табла, чиито автори са минали зад илюстративното решение към творчески потресен художествен образ. В това отношение лично място държи интересно замислената композиция „Богомилски проповедник“ от з. х. проф. Васил Стойков. Тази забележителна творба достойно заема едно от централните места в изложбата и дава пример за оригинален подход към творческите задачи.

„Процваването на Патриарх Евтимий с търновци“ от Светлин Русев е другият „творец“ на изложбата. Голямото вертикално

табло действа монументално със съсредоточено си психологично съдържание, с лаконичната си, силно пластична композиция, с живописно-скулптурната обработка на формите и общия колорит.

„Ивайловиц“ от Александър Терзиев е между редицата табла, които достойно представят великотърновските художници на изложбата. Композицията представя едър фриз — „жива стена“ от 18 плътни застанали фигури на готови за борба хора от народа. В центъра се намира техният предводител, с енергично лице и стойка, с бодузан в ръка. Вляво и вдясно се редят сподвижниците му, леко разноразпаяйки вертикалния ритъм с позите на главите, ръцете и оръжията си — топор, копие, мечове, алебарди. Живописецът е постигнал отлично единство и целенасоченост в състоянието на героите.

Другите сполучливи исторически картини са по-камерни. „Бунтът на Ивайло“ от з. х. Ценко Бояджиев преследва задачата да ни приобщи повече личностно-емоционално, отколкото познавателно към събитията. Композиционното и образното решение изхожда от старобългарските миниатюри в Манасиевата хроника, с нов творчески момент — превръщането на графично-иллюстрационния метод в колоритно-живописен. Запазена е плоската проекция, отвлеченият фон, възходящата и условна перспектива на миниатюрата, но рисункът, съдържаният мургавосинкав колорит, са изпълнени със съвременна живописна чувствителност, с личния ескізно-емоционален почерк на художника.

С такава вече утвърдена персоналност в изразните средства е изписана творбата „Завет“ от Благой Иванов. Тя би могла да се нарече още „Отец Пансий“ или „Търновски книжовник“. Композицията представява архитектурна фасада, от чиито светъл свод влизат строина фигура на млад духовник, с очевидна характеристика на просветител-хуманист. Тематичното съ-

държане е обогатено с ред архитектурни и иконописни форми и детайли в общата фасадна плоскост. Решението минава към хералдична условност и представа вълнениост и с това получава по-художественост.

Графикът Григор Спиридонов обръща вниманието със „средновековен полиптих“ — десет живописни табла, изписани с восъчни бои — енкаустика. Както и в графичния цикъл на същия автор „Богомили“, задачите е разказвателна, в някои случаи и изобразителна. Поредицата обхваща теми из дворовия, баталния, народния и занаятчийския живот на Търновското царство. Ансамбълът действа сумарно като полихромно витраж — панорама на средновековния живот и нрави. Реалистичното, в някои случаи гротескно изпълнение, е обогатено от гъвкави рисунък и странния колорит на автора.

Нестор Иванов в „Килифареви комунари“ е имал похвална задача да създаде декоративно-монументално табло от близките народни борби. Той е постигнал добре сглобена мозаична композиция от пластични форми в символничен огнен колорит. Във вертикално развита обща постройка горните фигури нямат тектонична опора, те стоят във въздуха, а експресионното състояние на разголената изстрадала жена в центъра не се подема от останалите, доста статично изписани фигури, оживени само от светлинните отблясъци.

Специални живописни качества имат неговите фигурални композиции — експресионистичната по рисунк „Матей Преображенски“ — Миткалото на Калина Тасева и добре изразената в колоритни стойности „Обесването на Бачо Киро“ от Вл. Кавалджиев.

Като начало на организирано съживяване на историческата тема изложбата може да се смята за сполучлива. Тя прибавя няколко ценни творби в този жанр и изобщи в нашата живопис.

Кирил КРЪСТЕВ

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

ТРЕТА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

КОННИЦИТЕ НА КАРАИСЕН — ОКРЪЖНИ ПЪРВЕНЦИ

Завърши спортната надпревара в последната дисциплина на окръжната селска спартакиада. На физкултурния комплекс в село Овча могила си дадоха среща най-добрите ездачи от отборите по конен спорт на Върбовка, Карансен, Овча могила, Джулиница, Переш, Горна Стара, Сломер и Батак. И сега стартират на конниците се превърна в прекрасен общоселски спортен празник, на който дойдоха и много приятели на спорта от целия район.

Разнообразна бе състезателната програма. Тя започна с дисциплина

та обекта на млад кон. В първата категория най-добър бе И. Стоянов с жребец Кримхилд от с. Джулиница. И в двете следващи категории — средна и тежка, първи финишира опитният Крум Вачков от с. Переш, който се състезава с кон Стари коне завърши 24:33, 12 победа на Захари Гуров с кобила Тилда от ТКЗС с. Карансен.

Много възбление донесе съревнованието в конкур-ника. Първото изпитание бе на 120. Победители бяха Романов от Върбовка с кон Герой.

Със същия състезателен кон Романов отново извоюва шампионска титла в най-тежкото изпитание — височина на препятствието 1.40 м. В средна категория (1.30 м) окръжния първенец стана Ив. Кабанов от с. Карансен с кобила Тафта.

Комплексна победа и знание „Окръжен селски първенец по конен спорт за 1969 година“ извоюваха представителите на село Карансен. След тях се наредиха ездачите от Върбовка, следвани от отбора на с. Овча могила.

На напредните състезатели по конен спорт предстои отговорно изпитание. Очакват ги финалните стартове на Десетата селска спартакиада (в рамките на Третата републиканска спартакиада).

На тях ще се явят не само като състезатели, но и като... домакини. Защото съгласно програмата, крайните състезания по конен спорт с участието на общинските отбори на окръжните ще се организират в село Овча могила от 11 до 15 юни. Оне видо предстои много, много работа, примерно усърдие, за да се воюва за призово място в крайното класиране.

Ал. ГЕОРГИЕВ

ЗОНА „ЯНТРА“

РЕЗУЛТАТИ:

Дунавски студент — Ботев 6:2, Ив. Йонков — Австриотел 3:0, Локомотив Кас — Локомотив Др 1:1; ДЗС — Левски ПТ 2:1, Левски Ом — Чавдар 3:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Черноломец 82:15 44
2. Червенно знаме 82:19 43
3. Ив. Йонков 66:18 42
4. Локомотив Др 48:18 41
5. Ботев 55:31 34
6. Дунавски студент 58:38 33
7. Левски ПТ 50:41 32
8. Австриотел 51:40 30
9. Левски Ом 48:47 29
10. ДЗС 40:33 27
11. Чавдар 35:76 20
12. Локомотив Кас 33:37 17
13. Б. Спиров 21:89 12

Зона „Янтра“ — юноши

РЕЗУЛТАТИ:

Етър — Левски Яск 5:6, Академик — Ив. Йонков 1:0, Черноломец — Раковски 3:0, Светкавица — Червено знаме 3:0, Локомотив Др — Локомотив ГО 0:3 (служебен).

КРАЙНО КЛАСИРАНЕ:

1. Чара-Орловец 62:18 31
2. Локомотив ГО 56:21 31
3. Етър 47:30 25
4. Академик 39:28 23
5. Светкавица 25:40 21
6. Локомотив Др 30:31 17
7. Ив. Йонков 16:33 15
8. Левски Яск 33:57 15
9. Черноломец 34:41 14
10. Раковски 23:43 14
11. Червено знаме 22:46 13

в „БОРБА“
Стр. 4, бр. 64, 29. V. 1969 г.
Индекс 21301

СТЕФА ТОМЕВА

ШАРО

Шаро, Шаро, престанни
и Писана не гони...
Само тичаш, само лаещ,
за какво — и ти не знаеш!

А ноще е идвал пак
Заю Баю бързокрак —
гризал зеле, гризал праз...
Ти къде си бил тогав?

СТРАШНИЯТ МЕЧО

Малко меченце — играчка —
баба ми донесе
и ми рече на закачка:
— У... у, пазн се Весе!

Шом го зърна Заю Баю,
скокна зад долапа.
Кукличката като писна:
— Ой, ще ме напала!

Ами где сега да скрия
котенцата наши?
Гледайте го тоя Мечо,
всички изплашани!

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Съвещанието на седемте участници в агресията

Седемте участници в агресията срещу виетнамския народ приключиха едnodневната си конферентия в Бангкок — столицата на Тайланд.

Седемте партньори — САЩ, Сайгонският режим, Нова Зеландия, Австралия, Филипините, Тайланд и Южна Корея — косвено признават в заключително то комунико и в направените изказвания, че виждат два изхода за измъкване от виетнамското тресавище, а именно: „деескалация“ и „интернационализация“.

Вашингтон отдавна разработва планове за „интернационализиране“ на виетнамската война — т. е. войната срещу виетнамския народ да се води под колективно знаме. Но от американско гледище знамето на СЕАТО не е достатъчно голямо. Всички страни от СЕАТО участвуват в агресията срещу Виетнам; от 1965 г. Франция фактически е престанала да бъде член на тоя блок, а на последната конференция Пакистан изпрати само наблюдател. Най-перспективният според Вашингтон вариант за интернационализиране на конфликта е на мястото на СЕАТО да се създаде друг, по-широк съюз в който да влязат Тайван и Южна Корея, и този

съюз в бъдеще да се интегрира с проектираната нова система от военни блокове. Така старата линия на „борба срещу подирната дейност“, т. е. против националноосвободителните движения, ще може да се осъществява колективно. Това ще позволи на САЩ да хвърлят по-малко сили и средства. Но плановите да се разчита на „жовноазнатски приятиели“ на успеха и засагата няма изгледи проектът за подобен блок да бъде осъществен.

Остава вторият път — деескалацията. От комунико на седемте става ясно, че те искат „изтегляне на чуждите войски от Виетнам, което да започне едновременно, съобразно споразуменията, приети от двете страни“. Седемте участници в агресията поставят знак на равенство между чуждестранния експедиционен корпус, който действа на територията на Южен Виетнам, и виетнамците. На езика на агресора и първите, и вторите са „чуждестранни войски“, които трябва да се изтеглят, след като САЩ не могат да разчитат на военна победа и ще се примирят с деескалация. На практика това означава, че САЩ отхвърлят предложението на ДРВ и НФОЮВ, изложени на Парижката конфе-

ренция за Виетнам. От комунико на седемте личи, че те, всъщност САЩ, отхвърлят още едно от предложенията: съюзниите били против всякакви опити в Южен Виетнам да бъде наложено „фалшиво коалиционно правителство“, както искала про тивната страна.

Становището на САЩ и Южен Виетнам, изразено в Бангкок, е, че ако на разговорите в Париж се постигне напредък, т. е. ако ДРВ и НФОЮВ отстъпят, някои американски части биха могли да бъдат помалени от южновьетнамски войски. За конното искане за безусловно изтегляне на силите на агресора от южновьетнамската територия по казвало, че „другата страна е непримирима“ и иска да да наложат на Южен Виетнам „тоталитарен режим, противно на желанието на неговия народ“. Така агресорът вижда деескалацията. Всъщност през последните 100 дни новото американско правителство неведнъж е говорило за деескалация. Но в същото време отпуща нови 114 милиона долара за военните действия в Южен Виетнам и изпраща още 4500 души на южновьетнамска земя.

Димитри ИВАНОВ
комментатор на БТА